

докато ти си живъ? Ти си святъ и заслужилъ мжжъ. Мога ли да лиша царството си отъ твоитѣ благо-
словии? Ако нѣщо азъ или други сме те оскърбили,
молимъ да ни простишъ. Народа те почита, има нужда
отъ тебе и трѣбва да останешъ на службата си,
защото нѣма отъ тебе по-достоенъ.

Старецътъ преклони глава предъ тѣзи царски
думи и се съгласи да остане още на служба. Като
се върна, той почна да пише една голѣма книга. Ала
изведнажъ усѣти, че силитѣ му намаляватъ и нозетѣ му
се подкосяватъ. Светиятъ мжжъ разбра, че смъртта
наближава. Той направи завещание и раздѣли имота
си на две: половината раздаде на бедни и на ми-
трополията да подпомага болни, сираци, за книги,
за преписвачи и за добри учители, а другата поло-
вина даде на манастиря да приема странни хора,
да подържа църкви, училища и болници. Най-сетне
епископъ Климентъ съ собствената си ржка си при-
готви гробъ. На 27 юлий 916 година той почина на
78 годишна възраст. Народътъ отъ всѣкъде се
стече на погребението му въ манастиря. Сетне много
благочестиви хора, мжже и жени, виждали отъ гроба
му да излиза свѣтлина. Затова и българската църква
е прогласила Климента Охридски за светецъ.

И днесъ българскиятъ народъ почита паметта
на светеца и всѣка година се събира въ манастиря
на поклонение. Богомолцитѣ се молятъ на светеца
да ги подкрепи да запазятъ отъ врагове имота си,
езика си, народността си.

Царъ Симеонъ горчиво оплака смъртта на
славния свой и Божии служителъ — Климента.
